

strede Idealist med Hensyn til disse Formaal maatte kunde finde sig nogenlunde tilfreds med. Enden er naturligtvis ikke endda, og faar den ene Minister sine 1,300,000 Kr. aarlig — og den ene Minister har nævnt for os, at i en uoverskuelig Mærætte, vil der blive krævet saadanne ekstraordinære store Bevillinger til disse Foretagender — og vi saa tænke os, hvad de andre Ministre maatte kræve, naar vi tænke paa, hvad der f. Ex. er paa Bane af krigsministerielle Bygninger, vil det ærede Medlem vist svime. Og jeg tvivler ikke om, at Krigsministeren, gaende ud fra sine organisatoriske Love, vil kunne sige med samme Grund: Det er det, der skal voteres, og det i en forholdsvis kort Mærætte. Vi have ogsaa der Bygninger under Arbejde og endog temmelig betydelige Bygninger. Det forekommer mig, at naar vi overveie dette, kunde det dog tænkes, at det kommer til at staa for Somme faaledes, at vi ligesom ere blevne noget svime af hele dette Væsen, og at vi ere gaaede lidt bort fra en jævn, forstandig Betragtning af, hvad et saadant lille Samsund under saa knappe Tider som de nuværende kan bære. Jeg har forgjæves ledt efter i tidligere Tider, hvor Flertallet i en anden Forstand hørte til mine Modstandere, for at se, om man den Gang saa flot bevilgede saa store Summer, som man nu begynder med under denne provisoriske Periode. Og hvorfor skulde man standse ved den store Bevilling, som Mindretallet foreslaar i Aar? Det kemiske Laboratorium, navnlig for Universitetet, har aldrig været optaget i det Forslag, som jeg nævnte. Det er et nyt opdukket Projekt, hvorfor der ikke er opstillet nogen positiv Grund. Man har kun disse Forestillinger, som det ærede Medlem har hentet fra den nuværende Stilling, men denne bliver fuldstændig forandret, naar den polytekniske Lærestanstalt bliver bygget færdig. Det er galt, som det er, fordi Farmaceuterne kunne ikke være paa Universitetet — det er for lille — og heller ikke paa polyteknisk Lærestanstalt — den er ogsaa for lille til Alle; men naar vi nu faae bygget den ny polytekniske Lærestanstalt, have vi fjærnet alle disse Ulemper. Der er ikke fjærneste Tvivl om, at de vilde blive fjærnede. Det Sundeste for Sagen selv, naar man ikke absolut er opsat paa at aflevere Pengene uden videre, vilde være at bygge polyteknisk Lærestanstalt færdig og saa se, hvorledes Forholdene da vilde udvikle sig. Det er ogsaa af Hensyn til Prof. Jul. Thomsen, det bygges; han er Direktør for Anstalten. Over 859,000 Kr. er Overslaget; vi kunne være sikre paa, at det ikke bliver mindre, og over 10,000 Kvadratalen Bygge-

grund skal der til; det bliver vist heller ikke mindre. Det levere vi i Løbet af 2 Aar til den ny polytekniske Lærestanstalt, hvorimod vi vare slupne langt billigere, hvis vi vare blevne paa den Plads, som Tølen var om tidligere. Lad os saa se, hvorledes det udvikler sig, og paa en fornuftig Maade fordele mellem kemisk Laboratorium, Universitetet og polyteknisk Lærestanstalt den kemiske Undervisning paa disse Anstalter. Og hvis det ærede Medlem saa gjentager sit Foredrag fra i Gaar, vil han komme til Erkjendelse af, at den Slags Foredrag ere ikke absolut uimodstaaelige, naar det gjælder om gjennefunde, saglige Grunde at stemme for praktisk foreliggende Bevillingsspørgsmaal. Hvad mineralogisk Museum angaar, saa nærer jeg heller ikke nogensomhelst Tvivl om, at naar det høie Folkething siden 1882, da Spørgsmaalet først blev fremt, har kunnet se denne Sag an i sex Aar, vil det ikke have saa Meget paa sin Samvittighed, hvis det ser Sagen an det syvende Aar ogsaa, idet vi dog ville have, som jeg nævnte, voteret over 1,300,000 Kr. til Nybygninger under dette Ministerium. Og jeg betvivler jo ikke efter den hele Stilling, at gaa de Herrer ikke videre paa andre Omraader, saa blive Udgifterne afholdte provisorisk imod Grundloven og imod Folkethingets grundlovmæssige Rettighed. Jeg forstaaar, at min Betragtning ikke kan deles af den ærede Ordfører og hans nærmeste Venner, fordi vi staa paa forskellige politiske Standpunkter. Det ærede Medlems nye Standpunkt er at bygge saa mange gyldne Broer for dette høie Ministerium som muligt, for at Ministeriet og Folkethinget en Gang som aldrig før kunne falde i hinandens Arme. Hvorlænge denne omme Omsavnelse vil være, skal jeg ikke kunne sige. Det er jo muligt, selv om de Herrer ikke blive trætte af atter og atter at fortsætte med saa rundelige Bevillinger til alt Muligt for at bevare dette Ministerium, at det danske Folk maaste kunde blive noget i Tvivl, om dets og Landets Interesser ere godt tjente med disse Forbindelser, og det kunde jo gjøre, at Folkethinget forandrede noget sit Standpunkt. Men da har Ministeriet jo Veien; nu kender det Veien. Blot gaa udenfor Loven nogle Aar og lade staa til, saa har det os. Jeg kan altsaa godt forstaa, at der ligger politiske Grunde bagved det store Flertals Forslag, hvorefter det paa disse enkelte Punkter i Aar absolut vil votere omtrent 2 Milioner Kr., thi saa Meget bliver det jo, naar man sammenlægger Bevillingerne til disse forskellige Foretagender under Kultusministeriet. Men saglige Grunde og Grunde af Hensyn til Bidskaben og alt det, som fore-